

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

VERICA TRSTENJAK

2 päivänä lokakuuta 2008¹

Sisällys

I	Johdanto	I - 7057
II	Asiaa koskevat oikeussäännöt	I - 7057
III	Tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely	I - 7061
	A Riita-asian tausta	I - 7061
	B Menettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio	I - 7062
	C Yhteisöjen tuomioistuimessa vireillä oleva menettely ja asianosaisten vaatimukset	I - 7063
	D Riidanalaisen asetuksen kumoamisen osittain taannehtiva vaikutus	I - 7063
IV	Alustavat huomautukset	I - 7064
	A Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen riidanalaiseen asetukseen kohdistama valvonta	I - 7064
	B Yhteisöjen tuomioistuimen valituksenalaiseen tuomioon kohdistama valvonta	I - 7065
V	Valituksen tutkittavaksi ottaminen	I - 7066
	A Asianosaisten lausumat	I - 7066
	B Oikeudellinen arviointi	I - 7066
VI	Ensimmäinen valitusperuste	I - 7068
	A Valituksenalainen tuomio	I - 7068
	B Asianosaisten lausumat	I - 7068
	C Oikeudellinen arviointi	I - 7070
	D Päätelmä	I - 7073

1 – Alkuperäinen kieli: saksa.

VII	Toinen valitusperuste	I - 7073
	A Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa	I - 7074
	1. Valituksenalainen tuomio	I - 7074
	2. Asianosaisten lausumat	I - 7074
	3. Oikeudellinen arviointi	I - 7077
	4. Päätelmä	I - 7079
	B Toisen valitusperusteen toinen osa	I - 7080
	1. Valituksenalainen tuomio	I - 7080
	2. Asianosaisten lausumat	I - 7080
	3. Oikeudellinen arviointi	I - 7082
	4. Päätelmä	I - 7084
VIII	Kolmas valitusperuste	I - 7084
	A Valituksenalainen tuomio	I - 7084
	B Asianosaisten lausumat	I - 7085
	C Oikeudellinen arviointi	I - 7086
	1. Lisenssimaksujen vaikutus syy-yhteyteen	I - 7087
	2. Vahingon arviointi	I - 7089
	D Päätelmä	I - 7092
IX	Oikeudelliseen arviointiin perustuva päätelmä	I - 7092
X	Oikeudenkäyntikulut	I - 7092
XI	Ratkaisuehdotus	I - 7093
	I - 7056	

I Johdanto

1. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (jäljempänä yhteisöjen tuomioistuin) käsittelee nyt esillä olevassa asiassa valitusta, jonka Intian oikeuden mukaan perustettu yritys Moser Baer India Ltd on tehnyt Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (jäljempänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin) asiassa T-300/03, Moser Baer India vastaan neuvosto² (jäljempänä valituksenalainen tuomio) 4.10.2006 antamasta tuomiosta.

2. Valittaja ja ensimmäisen oikeusasteen menettelyn kantaja (jäljempänä valittaja) vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valittajan vaatimuksen kumota lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien kirjoitettavien CD-levyjen tuonnissa 2.6.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 960/2003³ (jäljempänä riidanalainen asetus).

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

3. Riidanalaisen asetuksen oikeudellisena perustana on muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta

suojausasetuksesta 6.10.1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2026/97⁴ (jäljempänä perusasetus).⁵

4. Perusasetuksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrän laskeminen

Tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan tässä asetuksessa vastaanottajalle annettavan sen edun mukaan, joka on tutkimusjaksona todettu ja määritelty. – –”

5. Perusasetuksen 7 artiklan 3 kohta sisältää tuen laskemista koskevat yleiset säännökset, ja siinä säädetään seuraavaa:

”Jos tuen myöntäminen voidaan liittää käytönmaisuuden hankintaan tai tulevaan

2 – Asia T-300/03, Moser Baer India v. neuvosto, tuomio 4.10.2006 (Kok. 2006, s. II-3911).

3 – EUVL L 138, s. 1.

4 – EYVL L 288, s. 1.

5 – Tuetulle tuonnille määrätään asetuksilla tasoitustullit. Koska tasoitustullien määrittämisen oikeudellisena perustana on myöskin asetus, nimitetään oikeudellisena perustana ja kehyksenä olevaa asetusta perusasetukseksi.

hankintaan, tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan jakamalla tuki ajanjaksoille, joka vastaa tämän omaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotantalalla.”

b) tämän tuonnin vaikutuksiin yhteisön tuotannonalaan.

6. Perusasetuksen 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Vahingon määrittäminen

--

3. Tuetun tuonnin määrän osalta tutkitaan, onko se lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tuetulla tuonnilla hintoihin olevan vaikutuksen osalta tutkitaan, onko tuetun tuonnin osalta esiintynyt merkittävää alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan valmistaman samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin aiheutunut merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti merkittävästi estänyt sellaisia hinnankorotuksia, joita muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva peruste.

2. Vahingon määrittäminen perustuu sitä tukevaan näyttöön, ja siihen kuuluu puolueeton tarkastelu, joka kohdistuu

--

a) sekä tuetun tuonnin määrään ja tämän tuonnin vaikutukseen samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla että

5. Tutkittaessa tuetun tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on arvioitava kaikki asiaa koskevat taloudel-

liset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, mukaan luettuna se, että ala ei ole vielä täysin toipunut aikaisemman tuetun viennin ja polkumyynnin vaikutuksista, tasoitustullin alaisen tuen määrän suuruus ja myynnin, voittojen, tuotannon, markkinaosuuden, tuottavuuden, investointien tuoton tai kapasiteetin käyttöasteen tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen; yhteisön hintoihin vaikuttavat tekijät; tosiasialliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset kassavirtoihin, varastoihin, työllisyyteen, palkkoihin, kasvuun, pääoman saantiin ja investointeihin sekä maataloudessa se, onko julkisten viranomaisten tukiohjelmien käyttö lisääntynyt. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva peruste.

6. Edellä 2 kohtaan liittyen esitetyillä ja asiaa koskevilla todisteilla on osoitettava, että tuettu tuonti aiheuttaa tässä asetuksessa tarkoitettua vahinkoa. Erityisesti tämä merkitsee sen osoittamista, että 3 kohdassa tarkoitettujen määrät ja/tai hinnat vaikuttavat yhteisön tuotannonalaa 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla ja että tätä vaikutusta voidaan pitää merkittävänä.

7. Tuetun tuonnin lisäksi on tutkittava muut tunnetut tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, jotta näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä tuetusta tuonnista johtuvana vahinkona 6 kohdan mukaisesti. Tältä osin huomioon otettavina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin tuetun tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmansien maiden ja yhteisön tuottajien rajoittavia

kauppakäytäntöjä sekä kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientitulosta ja tuottavuutta.

— —”

7. Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmannen virkkeen mukaan tasoitustullin määrä ei saa ylittää todettua tasoitustullien alaisen tuen määrää, ja sen on oltava alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä riittää poistamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.

8. Perusasetuksen 28 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Yhteistyön puuttuminen

1. Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa tai

merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, jotka voivat olla myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

Jos asianomaisen osapuolen todetaan toimittaneen väärän tai harhaanjohtavan tiedon, tätä tietoa ei oteta huomioon, ja sen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja.

Asianomaisille osapuolille on yleensä ilmoitettava yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista.

--

3. Jos asianomaisen osapuolen toimittamat tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta edellyttäen, että mahdolliset puutteet eivät hankaloita liikaa kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

I - 7060

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle ilmoitetaan viipymättä niiden hylkäämisen syyt, ja sille annetaan tilaisuus toimittaa lisäselvityksiä asetetussa määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävänä, kyseisten todisteiden tai tietojen hylkäämisen syyt on ilmoitettava ja mainittava julkistetuissa päätelmissä.

5. Jos päätelmät, mukaan lukien tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrää koskevat, perustuvat 1 kohdan säännöksiin, erityisesti valituksessa toimitettuihin tietoihin, nämä tiedot on tarkistettava, jos se on mahdollista ja ottaen huomioon tutkimuksen määräaika, vertaamalla niitä muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä kuten julkaistuista hintaluetteloista, virallisista tuontitilastoista ja tulliasiakirjoista tai muilta asianomaisilta osapuolilta tutkimuksen aikana saatuihin tietoihin.

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä siten, että asiaan vaikuttavia tietoja ei toimiteta, lopputulos voi olla mainitulle osapuolelle huonompi kuin jos se olisi toiminut yhteistyössä.”

III Tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely

A Riita-asian tausta

9. Valittaja on yhtiö, jonka kotipaikka on Intiassa ja joka valmistaa erityyppisiä tallennusvälineitä, erityisesti kirjoitettavia CD-levyjä (jäljempänä CD-R-levyt).

10. Committee of European CD-R Manufacturersin (jäljempänä CECMA) tekemän valituksen jälkeen komissio pani 17.5.2002 vireille tukia koskevan tutkimuksen Intiasta peräisin olevien CD-R-levyjien tuontiin liittyen.⁶ Komission 20.5.2003 tekemän ehdotuksen pohjalta neuvosto antoi riidanalaisen asetuksen. Riidanalaisessa asetuksessa otettiin käyttöön lopullinen 7,3 prosentin tasoitustulli Intiasta peräisin olevien CD-R-levyjien tuonnissa.

11. Neuvosto totesi riidanalaisessa asetuksessa, että valittajan saama tuki muodostui tiettyjen valittajan tuomien investointihöydykkeiden tullittomasta tuonnista (jäljempänä tuettu omaisuus).⁷

12. Neuvosto asetti edun laskennan lähtökohdaksi kuuden vuoden poistoajan.⁸ Se perusteli tätä sillä, että tuettu omaisuus muodostuu CD-R-levyjien valmistuksessa käytettävistä muoteista eikä koneista. Neuvosto hylkäsi valittajan väitteen, jonka mukaan kyseessä oleva omaisuus on luokiteltava valittajan kirjanpitoasiakirjojen mukaan koneiksi, minkä vuoksi poistoajan perustaksi olisi määritettävä 13 vuotta, sillä perusteella, että valittaja oli sen mukaan antanut kyseessä olevasta omaisuudesta tehdyistä poistoista ristiriitaisia tietoja kirjanpidossaan ja veroilmoituksessaan.⁹

13. Yhteisön teollisuudelle aiheutuneen vahingon määrittämisessä neuvosto otti huomioon erityisesti sen, että vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson (1.4.2001–31.3.2002) välisenä aikana CD-R-levyjien tuonti Intiasta yhteisöön lisääntyi, ja samana ajanjaksona CD-R-levyjien myyntihinta yhteisössä laski 59 prosenttia ja oli siten tutkimusajanjaksolla keskimäärin 17,7 prosenttia alle yhteisön tuotannonalan tappiota tuottavien myyntihintojen. Neuvosto vertasi tässä yhteydessä tietoja, jotka oli johdettu Eurostatin tiedoista, valittajan esittämiin tietoihin ja päätteli niiden johtavan verrattavissa oleviin tuloksiin.¹⁰ Varastojen tilanteen osalta neuvosto vahvisti

6 – EYVL 2002, C 116, s. 4.

7 – Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 38–47 perustelukappale.

8 – Neuvosto kuitenkin lyhensi aikaa 4,2 vuoteen, ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 43–45 perustelukappale.

9 – Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 39–41 perustelukappale.

10 – Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 58–64 perustelukappale.

negatiivisen suuntauksen tarkastelujaksolla (1.1.1998 alkaen tutkimusajanjakson loppuun).¹¹

14. Vahingon aiheuttajaa määrittäessään neuvosto tarkasteli muun muassa valittajan väitettä, jonka mukaan patenttien haltija olisi kilpailunvastaisesti vaatinut liian suuria lisenssimaksuja CD-R-levyjen valmistajilta. Neuvosto sulki kuitenkin pois tämän vaikutuksen vahinkoihin erityisesti sillä perusteella, että tällä tuotannonalalla sekä valittajan että valmistajan oli maksettava yhteisössä lisenssimaksuja, ja ne olivat käytössä jo ennen kuin neuvoston toteama vahinko syntyi. Neuvosto katsoi näin ollen, ettei todetun vahingon voitu katsoa aiheutuneen lisenssimaksujen maksamisesta.¹²

B Menettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

15. Valittaja nosti kanteen riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi. Komissio ja CECMA hyväksyttiin väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia.

16. Valittajan kanteessa esittämät väitteet koskivat erityisesti¹³

- tuetun omaisuuden luokittelamista muoteiksi ja sitä, että kaikki tuettu omaisuus oli luokiteltu muoteiksi (toisen kanneperusteen toinen osa)
- tosiseikkojen arviointivirhettä, joka oli yhteisön teollisuudelle aiheutuneen vahingon arvioinnin perustana ja joka koski erityisesti hintakehitystä ja varastojen tilannetta (kolmas kanneperuste)
- perusasetuksen 8 artiklan 6 ja 7 kohdan rikkomista arvioitaessa vaikutusta, joka on aiheutunut CD-R-levyjen patenttien haltijoiden väitetyksi kilpailunvastaisista lisenssimaksuista (viides kanneperuste).

17. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisessa tuomiossa valittajan riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi nostaman kanteen kokonaisuudessaan ja määräsi valittajan korvaamaan omat oikeu-

¹¹ – Varastojen tilanteesta ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 80–89 perustelukappale.

¹² – Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 134 ja 135 perustelukappale.

¹³ – Tässä mainitaan ainoastaan ne kanneperusteet, jotka ovat merkityksellisiä muutoksenhakumenettelyssä.

denkäyntikulunsa ja vastaajan oikeudenkäyntikulut.

19. Neuvosto ja komissio vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

– hylkää valituksen ja

C Yhteisöjen tuomioistuimessa vireillä oleva menettely ja asianosaisten vaatimukset

18. Valittaja teki nyt tarkasteltavana olevan valituksen 22.12.2006 päivätyllä kirjelmällä, joka kirjattiin yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamossa 28.12.2006. Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa.

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

20. Kirjallisessa menettelyssä huomautuksia ovat esittäneet valittaja, neuvosto ja komissio. Valittaja, neuvosto ja komissio osallistuivat 10.7.2008 pidettyyn suulliseen käsittelyyn.

– hyväksyy valittajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämän vaatimuksen, joka koskee erityisesti riidanalaisen asetuksen kumoamista sikäli kuin se koskee valittajaa, ja

D Riidanalaisen asetuksen kumoamisen osittain taannehtiva vaikutus

– velvoittaa neuvoston korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja muutoksenhakumenettelyssä.

21. Riidanalainen asetus kumottiin 5.11.2006 alkavin vaikutuksin Taiwanista peräisin olevien kirjoitettavien CD-levyjen tuonnissa asetuksella (EY) N:o 1050/2002 käyttöön otettujen polkumyyntitullien kumoamisesta ja niiden palauttamisen tai peruuttamisen sallimisesta sekä Intiasta peräisin olevien kirjoitettavien CD-levyjen tuonnissa asetuksella (EY) N:o 960/2003 käyttöön otettujen tasoitustullien kumoamisesta, niiden palaut-

tamisen tai peruuttamisen sallimisesta ja menettelyn päättämisestä niiden osalta 30.10.2007 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1293/2007¹⁴ (jäljempänä kumoamisasetus). Kumoamisasetus ei kuitenkaan muuta sitä, että riidanalaisista asetusta on sovellettu sen voimaantulosta tähän ajankohtaan saakka.

IV Alustavat huomautukset

22. Riidanalaisella asetuksella asetettiin tasoitustullit perusasetuksessa tarkoitetulle tuetulle tuonnille. Ennen kuin tutkin yksittäisten valitusperusteiden tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ja perusteltavuutta, tarkastelen ensin lyhyesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävää tällaisesta asetuksesta nostetun kumoamiskanteen yhteydessä (A) ja sitten lyhyesti sitä, missä laajuudessa yhteisöjen tuomioistuimessa tehdyn valituksen yhteydessä voidaan tutkia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamaa tuomiota (B).

A Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen riidanalaiseen asetukseen kohdistama valvonta

23. Riidanalaisella asetuksella otettiin käyttöön kauppapoliittinen suojelutoimenpide

tuettua tuontia vastaan. Koska kauppapoliittisten toimenpiteiden toteuttamisen edellyttämä taloudellisten tietojen selvittäminen, arviointi ja punninta on monitahoinen tehtävä, yhteisön toimielimillä on tällä alalla vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan laaja harkintavalta.¹⁵ Tämän vuoksi asianomaisten osapuolten on toimitettava jo hallintomenettelyssä tiedot niiden kannalta edullisista tosiseikoista.¹⁶

24. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi EY 230 artiklan nojalla tutkia kumoamiskanteen yhteydessä asetusta, jolla asetetaan tasoitustullit tuetulle tuonnille. Tältä osin on kuitenkin otettava huomioon, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi vain joiltain osin valvoa yhteisön toimielimille perusasetuksessa myönnettyä harkintavaltaa.¹⁷ Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tällaisiin toimielinten arviointeihin kohdistaman valvonnan on rajoituttava siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen asetuksen perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole

15 – Asia C-398/05, AGST Draht- und Biegetechnik, tuomio 28.2.2008 (Kok. 2008, s. I-1057, 33 kohta) ja asia C-351/04, Ikea Wholesale, tuomio 27.9.2007 (Kok. 2007, s. I-7723, 40 kohta). Tässä ja jäljempänä olevissa alaviitteissä esitetyt viittaukset oikeuskäytäntöön ja oikeuskirjallisuuteen koskevat joiltain osin tukitapausten lisäksi myös polkumyynnitapauksia. Näitä oikeuskäytäntö- ja oikeuskirjallisuusviittauksia voidaan kuitenkin vastaavasti soveltaa tukitapauksiin. Näiden viittausten soveltamisalaa ei jäljempänä enää täsmennetä erikseen.

16 – Vrt. perusasetuksen 28 artikla.

17 – Asia C-156/87, Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomio 14.3.1990 (Kok. 1990, s. I-781, 63 kohta); asia T-97/95, Sinochem v. neuvosto, tuomio 29.1.1998 (Kok. 1998, s. II-85, 51 kohta); asia T-155/94, Climax Paper v. neuvosto, tuomio 18.9.1996 (Kok. 1996, s. II-873, 98 kohta); asia T-121/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 17.12.1997 (Kok. 1997, s. II-2391, 64 kohta) ja edellä alaviitteessä 15 mainitut asia AGST Draht- und Biegetechnik, tuomion 34 kohta ja asia Ikea Wholesale, tuomion 41 kohta; Müller, W., Khan, N. ja Neumann, H.-A., *EC Anti-Dumping Law*, John Wiley & Sons, 1998, 26.2 kohta; Düker, K., *Rechtsschutz gegen Antidumpingmaßnahmen der Europäischen Gemeinschaft*, Tectum, 2007, s. 193.

14 – EUVL L 288, s. 17.

käytetty väärin.¹⁸ Koska asianomaisten osapuolten on toimitettava jo hallintomenettelyssä tiedot niiden kannalta edullisista tosiseikoista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valvonta rajoittuu ainoastaan tosiseikkoihin, jotka ovat olleet yhteisön toimielimen tiedossa tai saatavilla riidanalaisen toimenpiteen vahvistamisen yhteydessä.¹⁹

25. Lisäksi on pidettävä mielessä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä ole järjestää hallintomenettelyä uudelleen. Tämän vuoksi kantajalla, joka väittää, että yhteisön toimielin on todennut tosiseikat virheellisesti, on tätä koskeva todistustaakka. Kantajan on näin ollen kyseenalaistettava perustellusti myös yhteisön elimen perustana käyttämät tosiseikat. Pelkääntään tosiseikkojen kiistäminen ei tässä yhteydessä riitä.²⁰

B Yhteisöjen tuomioistuimen valituksenalaiseen tuomioon kohdistama valvonta

26. Yhteisöjen tuomioistuimelle tehdyn muutoksenhaun kohteena on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman valituksenalaisen tuomion valvonta oikeudellisen

virheen osalta.²¹ Valituksen kohteena ei voi olla välittömästi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa riitautetun asetuksen virhe. Tästä seuraa, ettei valitusta voida lähtökohdaisesti ottaa tutkittavaksi, jos siinä toistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt väitteet eikä se koske ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamaa tuomiota.²² Valituksessa on sen sijaan täsmennettävä, mitä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion osaa se koskee ja mihin oikeudellisiin perusteisiin ja perusteluihin se perustuu.²³

27. Koska muutoksenhaku voi koskea ainoastaan oikeudellista virhettä, tosiseikkoja ei voida arvioida uudelleen.²⁴ Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamat tosiseikat voidaan kyseenalaistaa valituksessa näin ollen ainoastaan sillä perusteella, ettei tosiseikkoja selvitetty menettelyoikeudellisesti virheettömästi. Mikäli valittaja haluaa asettaa kyseenalaiseksi selvitysaineiston arvioinnin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, sen on väitettävä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla.²⁵

18 – Asia T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004 (Kok. 2004, s. II-3663, 48 ja 49 kohta) ja edellä alaviiteessä 15 mainitut asia AGST Draht- und Biegetechnik, tuomion 34 kohta ja asia Ikea Wholesale, tuomion 41 kohta; edellä alaviiteessä 17 mainitut Müller, W., Khan, N. ja Neumann, H.-A., 26.2 kohta.

19 – Yhdistetyt asiat 239/82 ja 275/82, Allied Corporation ym. v. komissio, tuomio 21.2.1984 (Kok. 1984, s. 1005, Kok. Ep. VII, s. 499, 21 kohta ja sitä seuraavat kohdat); edellä alaviiteessä 17 mainittu Düker, K., s. 197.

20 – Edellä alaviiteessä 17 mainittu Düker, K., s. 196 ja 197.

21 – EY 225 artikla ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäinen kohta.

22 – Yhdistetyt asiat C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ja C-219/00 P, Aalborg Portland ym. v. komissio, tuomio 7.1.2004 (Kok. 2004, s. I-123, 51 kohta); asia C-352/98 P, Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomio 4.7.2000 (Kok. 2000, s. I-5291, 35 kohta); asia C-499/03 P, Biegi Nahrungsmittel ja Commonfood v. komissio, tuomio 3.3.2005 (Kok. 2005, s. I-1751, 38 kohta). Lisäviitteitä Lenaerts, K. ja Arts, D., *Procedural Law of the European Union*, 2. painos, Sweet & Maxwell, 2008, 7-107 ja 16-016 kohta.

23 – EY 225 artikla ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohta; vrt. mm. edellä alaviiteessä 22 mainittu asia Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomion 34 kohta ja asia C-248/99 P, Ranska v. Monsanto ja komissio, tuomio 8.1.2002 (Kok. 2002, s. I-1, 69 kohta).

24 – Asia C-115/90 P, Turner v. komissio, määräys 20.3.1991 (Kok. 1991, s. I-1423, 13 ja 14 kohta); asia C-283/90 P, Vidrányi v. komissio, tuomio 1.10.1991 (Kok. 1991, s. I-4339, 11–13 kohta) ja asia C-1/98 P, British Steel v. komissio, tuomio 23.11.2000 (Kok. 2000, s. I-10349, 53 kohta). Edellä alaviiteessä 22 mainittu Lenaerts, K. ja Arts, D., 16-016 kohta.

25 – Asia C-472/00 P, komissio v. Fresh Marine, tuomio 10.7.2003 (Kok. 2003, s. I-7541, 45 kohta) ja asia C-53/92 P, Hilti v. komissio, tuomio 2.3.1994 (Kok. 1994, s. I-667, 43 kohta). Rengeling, H.-W., Middecke, A. ja Gellermann, M., *Handbuch des Rechtsschutzes in der Europäischen Union*, 2. painos, C. H. Beck, 2003, 28 §:ää koskeva 28 kohta.

28. Lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen tuomioistuINVALVONTA ulottuu lähtökohtaisesti ainoastaan perusteisiin, jotka on jo esitetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Perusteita, jotka olisi voitu esittää jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa mutta joita ei ole esitetty, ei voida ottaa tutkittavaksi muutoksenhakumenettelyssä.²⁶

V Valituksen tutkittavaksi ottaminen

29. Neuvosto katsoo, että koko valitus on jätettävä tutkittavaksi ottamatta oikeussuojan tarpeen puuttumisen vuoksi. Käsittelen tätä väitettä tarkemmin seuraavassa. Muita väitteitä, joita on esitetty valituksen tutkittavaksi ottamisen estämiseksi, eli yksittäisiä väitteitä käsittelen yksittäisten valitusperusteiden eli väitteiden oikeudellisen arvioinnin yhteydessä.

A Asianosaisten lausumat

30. Neuvosto katsoo, ettei valitusta voida ottaa tutkittavaksi siksi, että riidanalainen asetus on kumottu kumoamisasetuksella. Kumoamiskanne voidaan neuvoston mukaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan, jos

26 – Asia C-18/91 P, V. v. parlamentti, tuomio 19.6.1992 (Kok. 1992, s. I-3997, 21 kohta) ja edellä alaviitteessä 24 mainittu asia *British Steel v. komissio*, tuomion 47 kohta; edellä alaviitteessä 25 mainittu *Rengeling, H.-W., Middecke, A. ja Gellermann, M.*, 28 §:ää koskeva 23 kohta; edellä alaviitteessä 22 mainittu *Lenaerts, K. ja Arts, D.*, 16-018 kohta.

jollakin henkilöllä on oikeussuojan tarve säädöksen kumoamiseksi. Valittajalla oli neuvoston mukaan alun alkaen intressi kumota riidanalainen asetus, koska valittajan tuonnista perittiin tasoitustulleja. Tämä intressi on kuitenkin neuvoston mukaan poistunut riidanalaisen asetuksen kumoamisen myötä.

31. Neuvosto väittää, että valittaja voi vaatia tullien palauttamista ainoastaan siinä tapauksessa, että se on itse maksanut tasoitustullit. Valitusta ei neuvoston mukaan voida ottaa tutkittavaksi, jos valittaja ei näytä toteen, että se on maksanut tullit itse.

32. Valittaja väittää tämän osalta, että se on maksanut tullit itse.

B Oikeudellinen arviointi

33. Ensinnäkin on syytä huomauttaa, ettei neuvosto voinut esittää tutkittavaksi ottamista koskevia väitteitä vielä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, koska kumoamisasetus annettiin vasta valituksenalaisen tuomion julkaisemisen jälkeen.²⁷

27 – Riidanalainen tuomio julkaistiin 4.10.2006. Kumoamisasetus annettiin 30.10.2007.

34. Tältä osin on muistutettava, että valitus voidaan jättää tutkimatta, kun tuomion jälkeinen tapahtuma poistaa tuomiolta haitallisuuden valittajan kannalta. Valittajan oikeussuojan tarve nimittäin edellyttää, että valituksen lopputulos voi tuottaa valittajalle etua.²⁸

35. Se seikka, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa riitautetulla asetuksella ole enää tulevaisuuteen kohdistuvia vaikutuksia, ei kuitenkaan sinänsä johda oikeussuojan tarpeen lakkaamiseen.²⁹

36. Valittajalla voi päinvastoin olla yhä intressi valituksenalaisen tuomion ja välillisesti riidanalaisen asetuksen kumoamiseen. Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut asiassa AKZO Chemie vastaan komissio antamassaan tuomiossa³⁰ riittäväksi sen, että kyseessä olevaa yhteisön toimielintä estetään toistamasta tämänkaltaista menettelyä.³¹ Tämä pätee mielestäni eritoten nyt esillä olevan

kaltaisessa asiassa, jossa neuvosto päättää riidanalaisen asetuksen kumoamisesta.³²

37. Lisäksi on otettava huomioon, ettei riidanalaista asetusta kumottu kokonaisuudessaan kumoamisasetuksella vaan sitä sovellettiin edelleen tasoitustulleihin, joita kannettiin 4.11.2006 saakka. Riidanalainen asetus on tähän ajankohtaan asti perittyjen tasoitustulien perusta. Riidanalaisella asetuksella on näin ollen yhä oikeudellisia vaikutuksia. Vaikuttaa mahdolliselta, että riidanalaisen asetuksen kumoaminen voi tuottaa valittajalle etua, vaikka tämä ei olisi itse maksanut tasoitustulleja.

38. Valittaja on suullisessa käsittelyssä todennut maksaneensa tasoitustullit itse, eikä neuvosto ole kiistänyt tätä toteamusta.

39. Yhteisöjen tuomioistuin ei mielestäni voi näiden seikkojen vuoksi todeta vastoin neuvoston näkemystä, ettei valittajalla ole oikeussuojan tarvetta nyt esillä olevassa muutoksenhaussa.

28 – Vrt. asia C-111/99 P, Lech-Stahlwerke v. komissio, määräys 25.1.2001 (Kok. 2001, s. I-701, 18 kohta); asia C-503/07 P, Saint-Gobain Glass Deutschland v. komissio, määräys 8.4.2008 (s. I-2217, 47 kohta) ja asia C-19/93 P, Rendo ym. v. komissio, tuomio 19.10.1995 (Kok. 1995, s. I-3319, 13 kohta).

29 – Yhteisöjen tuomioistuin on todennut tästä asiassa 53/85, AKZO Chemie v. komissio, 24.6.1986 antamassaan tuomiossa (Kok. 1986, s. 1965, Kok. Ep. VIII, s. 675, 21 kohta), että intressi riitauttaa kanteen kohteena oleva toimi ei raukea siksi, että kyseinen toimi on jo pantu täytäntöön.

30 – Mainittu edellä alaviitteessä 29, tuomion 21 kohta.

31 – Tämän lisäksi yhteisön elimen toiminnan lainvastaisuutta koskevalla toteamuksella voi olla merkitystä myös yhteisön toimielintä koskevassa vahingonkorvausprosessissa, ja tässä yhteydessä on otettava huomioon erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 46 artiklassa asetettu viiden vuoden vanhentumisaika.

32 – Muussa tapauksessa neuvosto voisi estää valituksen tutkittavaksi ottamisen kumoamalla riidanalaisen asetuksen.

VI Ensimmäinen valitusperuste

40. Valittaja väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut valituksenalaisen tuomion 73–79 kohdassa johdonmukaisuuden periaatetta ja huolellisen tutkinnan periaatetta.

A Valituksenalainen tuomio

41. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkastelee tuomionsa 57–80 kohdassa ensimmäisen kanneperusteiden toisen osan ensimmäistä ja toista väitettä.

42. Valittaja kyseenalaisti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämällä ensimmäisellä väitteellä sen *lähtökohdan*, että asianosaiset yhteisön toimielimet luokitelivat tuetun omaisuuden CD-R-levyjen valmistamisessa käytettäväksi muoteiksi eikä niiden valmistuksessa käytettäväksi koneiksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän väitteen. Valittaja ei enää kyseenalaista valituksessaan tuetun omaisuuden lähtökohtaista luokittelua muoteiksi.

43. Valittajan toisessa väitteessä arvosteltiin sitä, että neuvosto oli luokitellut muoteiksi *kaiken* tuetun omaisuuden eikä vain osaa siitä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi myös tämän väitteen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ensinnäkin

todennut valituksenalaisen tuomion 73–79 kohdassa, että valittajan veroilmoitukseen merkitsemä tuetun omaisuuden arvo ei vastannut tuen laskemiseksi käytettyä omaisuuden arvoa. Valittaja totesi kuitenkin, että ainoastaan osa tuetusta omaisuudesta luokiteltiin uudelleen muoteiksi. Koska valittaja ei kuitenkaan ollut selittänyt omaisuutensa luokitteluperusteita eikä se ollut toimittanut täydellistä ja tarkastettavissa olevaa luetteloa tästä omaisuudesta, yhteisön toimielimet eivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion mukaan voineet tarkistaa valittajan esittämiä lukuja. Valittaja ei näin ollen ollut esittänyt yhteisön toimielimille tietoja, joiden perusteella nämä olisivat voineet tarkastaa sen väitteen oikeellisuuden ja mahdollisesti ottaa huomioon asianomaisen omaisuuden osan, jota ei ollut luokiteltu muoteiksi.

B Asianosaisten lausumat

44. Valittaja väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole noudattanut velvollisuuttaan tutkia tosiseikat huolellisesti ja puolueettomasti. Tämä velvollisuus edellyttää valittajan mukaan asianosaisten toimitamien tietojen oikeellisuuden tarkastamista.

45. Valittajan mukaan neuvosto tiesi tai olisi voinut saada tietoonsa, että vain osa tuetusta omaisuudesta oli luokiteltu uudelleen muoteiksi. Valittaja väittää näin ollen, että neuvoston olisi pitänyt soveltaa muottien poistoajkoja ainoastaan tuetun omaisuuden tähän osaan. Ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuim ei valittajan mukaan ole ottanut huomioon valittajan esittämää näyttöä siitä, että valittaja oli luokitellut vähintään 23 prosenttia tuetusta omaisuudesta muuksi kuin muoteiksi.

46. Valittaja väittää lisäksi, että neuvosto on toiminut ristiriitaisesti. Yhtäältä se on tuetun omaisuuden uudelleenluokittelun yhteydessä ottanut merkityksellisinä huomioon valittajan veroilmoitukseen merkitsemät tiedot. Toisaalta neuvosto ei kuitenkaan ole ottanut huomioon valittajan veroilmoituksen tietoja, joista käy ilmi, että ainoastaan osa tuetusta omaisuudesta oli luokiteltu uudelleen muoteiksi.

47. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim on valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa esittämässään lopullisessa arvioinnissa viitannut ainoastaan kyseessä olevaan omaisuuteen, joka oli luokiteltu muoteiksi verotusta varten. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim ei ole näin ollen esittänyt perusteita sille, että *koko* tuettu omaisuus oli luokiteltu muoteiksi. Lisäksi valittaja väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim ole maininnut mitään sääntöä, jonka mukaan asianosaisilla yhteisön toimielimillä olisi ollut oikeus luokitella kaikki tuettu omaisuus muoteiksi.

48. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim ei ole valittajan mukaan ottanut huomioon, ettei neuvosto ollut noudattanut perusasetuksen 28 artiklaa. Neuvoston olisi pitänyt perustaa toimintansa tälle säännökselle, jotta se olisi voinut jättää ottamatta huomioon valittajan antamat tiedot. Valittaja katsoo, että vaikka neuvosto olisi vedonnut perusase-

tuksen 28 artiklaan, se ei olisi voinut esittää toteamuksia, jotka olisivat olleet ilmeisessä ristiriidassa valittajan antamien tietojen kanssa.

49. Neuvosto katsoo, ettei valittajan väitteitä voida ottaa tutkittaviksi, koska valittaja esittää uusia perusteita. Valittaja ei ole neuvoston mukaan väittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että johdonmukaisuuden periaatetta ja huolellisen tutkinnan periaatetta olisi loukattu.

50. Neuvosto viittaa lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 78 kohdassa esittämään toteamukseen. Neuvosto huomauttaa, että valittaja on tosin esittänyt hallintomenettelyssä, että ainoastaan osa tuetusta omaisuudesta oli luokiteltu uudelleen muoteiksi. Valituksenalaisen tuomion 78 kohdasta käy kuitenkin neuvoston mukaan ilmi, ettei valittaja ole esittänyt seikkoja, joiden perusteella neuvosto olisi voinut tarkastaa valittajan väitteen oikeellisuuden.

51. Neuvoston mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim perusti tähän tosiseikkoja koskevaan toteamukseen oikeudellisen arvionsa siitä, ettei valittaja voi riitauttaa riidanalaisessa asetuksessa esitettyä vastaavaa arviota. Neuvosto väittää, ettei valittaja ole esittänyt, millä tavoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim on näitä tosiseikkoja todetessaan ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla. Neuvosto katsoo, että väite koskee näin ollen tosiseikkojen arviointia, minkä vuoksi sitä ei voida ottaa tutkittavaksi muutoksenhaussa.

52. Neuvosto toteaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa esittämä päätelmä oli pelkästään kokoava toteamus ensimmäisen kanneperusteen toisesta osasta eli ensimmäisestä ja toisesta väitteestä. Siitä ei neuvoston mukaan voida päätellä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi todennut, ettei uudelleenluokittelu koske kaikkea tuettua omaisuutta.

53. Neuvosto huomauttaa, ettei asianosaisilla yhteisön toimielimillä tosiasiaa ollut käytönsään tarvittavia tietoja.

54. Toissijaisesti on neuvoston mukaan otettava huomioon, että neuvoston mahdollisesti tekemä virhe ei voisi johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen kokonaisuudessaan vaan ainoastaan sen kumoamiseen osittain tasoitustullien suuruuden mukauttamisen muodossa.

55. Komissio viittaa siihen, että ensimmäinen valitusperuste koskee tosiseikkojen arviointia, minkä vuoksi sitä ei voida ottaa tutkittavaksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on komission mukaan perustanut oikeudellisen arvionsa tosiseikkoja koskevaan toteamukseen, jonka mukaan neuvosto ei voinut valittajan sille toimittamien tietojen perusteella yksilöidä, mikä omaisuuden osa oli luokiteltu uudelleen muoteiksi. Valittaja ei komission mukaan esitä, millä tavoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näitä tosiseikkoja todetessaan ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla.

56. Valitus on lisäksi komission mukaan perusteeton. Komissio väittää, että valittajalla oli hallintomenettelyssä riittävästi mahdollisuuksia esittää tarvittavat tiedot, mitä se ei kuitenkaan tehnyt.

C Oikeudellinen arviointi

57. Neuvosto katsoo, että tätä valitusperustetta ei pidä *ottaa tutkittavaksi*, koska valittaja ei ole esittänyt tosiseikkojen huolellisen ja puolueettoman tutkinnan periaatteen loukkaamista koskevaa väitettä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä ja koska tämä valittajan väite koskee riidanalaisen asetuksen virhettä eikä valituksenalaisen tuomion virhettä.

58. Valittajan lausumista käy kuitenkin ilmi, että se kohdistaa väitteensä, joka koskee tosiseikkojen huolellisen ja puolueettoman tutkinnan periaatteen loukkaamista, ainakin osittain ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, joka on näin valittajan mukaan tehnyt oikeudellisen virheen neuvoston asetukseen kohdistamassaan valvonnassa, kun se antoi neuvostolle liian suuren harkintavallan.

59. Tämän perusteella ei näin ollen a limine voida katsoa, ettei valitusperustetta voida ottaa tutkittavaksi.

60. Valittajan väitteen sisältö koostuu *ensinnäkin* siitä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien ole ottanut huomioon sitä, että valittaja on näyttänyt toteen, että asianomaiset yhteisön toimielimet ovat tienneet tai että niiden olisi täytynyt tietää, että ainoastaan osa tuetusta omaisuudesta oli luokiteltu uudelleen.

61. Tämä on ristiriidassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 78 kohdassa esittämän toteamuksen kanssa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien toteaa siinä, ettei kantaja ole esittänyt tällaista näyttöä. Valittajan väite koskee näin ollen tosiseikkojen uudelleenarviointia, minkä vuoksi sitä ei voida ottaa tutkittavaksi muutoksenhaussa. Kuten edellä³³ on osoitettu, muutosta voidaan tosin hakea sen perusteella, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla. Valittaja ei kuitenkaan esitä tämänkaltaista väitettä. Näin ollen on todettava, ettei tätä väitettä voida ottaa tutkittavaksi.

62. Tämän perusteella myös ne valittajan väitteet, jotka perustuvat siihen valittajan näkemykseen, jonka mukaan valittaja on esittänyt edellä mainitun kaltaisen näytön, on jätettävä tutkimatta.

63. *Toiseksi* valittaja väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien ole maininnut sääntöä, jonka mukaan asianomaiset yhteisön toimielimet olisivat saaneet ottaa

tuetun omaisuuden kokonaisuudessaan huomioon.

64. Kuten edellä³⁴ on osoitettu, tukien tutkiminen ja arviointi on monitahoinen tehtävä, jossa yhteisön toimielimillä on harkintavaltaa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä ei ole kumoamiskannetta tutkiesaan käyttää tätä harkintavaltaa yhteisön toimielinten puolesta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on kylläkin valvottava yhteisöjen toimielinten harkintavallan käyttöä, mutta sen ei pidä syrjäyttää yhteisön toimielinten harkintaa omalla harkinnallaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei voida tältä osin moittia siitä, ettei se ole maininnut tosiseikkojen arvioinnissa käytettäviä perusteita.

65. Siltä osin kuin valittajan väite ymmärretään siten, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on perusteettomasti jättänyt toteamatta neuvoston tekemän tosiseikkojen ilmeisen arviointivirheen, valittajan olisi osoitettava, missä määrin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on tehnyt oikeudellisen virheen. Sikäli kuin väitetty virhe johtuu siitä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien ole ottanut huomioon, että neuvosto arvioi ristiriitaisesti valittajan veroilmoitukseen ja kirjanpitoon merkitsemiä tietoja, tämä väite on perätön. Kuten edellä³⁵ on jo mainittu, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on todennut, ettei valittajan veroilmoituksen perusteella voitu päätellä, että ainoastaan osa tuetusta omaisuudesta

33 – Tämän ratkaisuehdotuksen 27 kohta.

34 – Tämän ratkaisuehdotuksen 23 kohta.

35 – Tämän ratkaisuehdotuksen 60–62 kohta.

oli luokiteltu uudelleen, eikä valittaja ollut esittänyt tietoja, jotka tukisivat sen väitettä siitä, että ainoastaan osa tuetusta omaisuudesta oli luokiteltu uudelleen.³⁶

tuettua omaisuutta ollut luokiteltu uudelleen muoteiksi. Tätä on mielestäni pidettävä jo uutena perusteena,³⁸ jollaista ei voida ottaa tutkittavaksi muutoksenhakumenettelyssä.

66. Myös tämä väite on näin ollen hylättävä.

67. *Kolmanneksi* valittaja väittää, että neuvoston olisi pitänyt vedota perusasetuksen 28 artiklaan.

69. Lisäksi tässä yhteydessä täytyvät edellytykset sille, ettei valittajan perusasetuksen 28 artiklaa koskevaa lausumaa oteta huomioon. Valittaja ei ole esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa väitteitä, joiden mukaan yhteisön toimielimet eivät viitanneet siihen, ettei valittajan antamia tietoja ollut näytetty riittävällä tavalla toteen tai ettei valittajalla olisi ollut mahdollisuutta antaa lisäselvityksiä.

68. Tästä on ensiksi todettava, että valittaja väitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että perusasetuksen 28 artiklaa oli rikottu ainoastaan siltä osin kuin valittajan kirjanpitoon sisältyneitä tietoja ei ollut otettu huomioon.³⁷ Valittaja väitti tässä yhteydessä, ettei sen kirjanpitoon merkitsemiä tietoja ollut otettu huomioon siltä osin kuin niiden perusteella olisi voitu päätellä, että tuettu omaisuus oli luokiteltu koneiksi eikä muoteiksi. Nyt muutoksenhakumenettelyssä valittaja väittää, että perusasetuksen 28 artiklaa on rikottu, koska valittajan veroilmoitukseen kirjaamia tietoja ei ollut otettu riittävästi huomioon todettaessa, ettei kaikkea

70. Valittaja näyttää lähinnä väittävän, ettei neuvosto ole nimenomaisesti vedonnut perusasetuksen 28 artiklaan ja ettei valittajan tietojen hylkäämisen perusteita ole esitetty neuvoston julkisissa toteamuksissa. Tämä väite koskee mielestäni muodollista virhettä. Muodollinen virhe aiheuttaa kuitenkin päätöksen pätemättömyyden ainoastaan siinä tapauksessa, että rikkominen on olennainen. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseessä ei ole olennainen rikkominen, kun muotomääräyksen tavoite saavutetaan, vaikka muotomääräystä ei noudateta.³⁹

36 – Tässä yhteydessä on huomautettava, että perusasetuksen mukaan asianomaisilla yhteisön toimielimillä ei ole – toisin kuin esimerkiksi kilpailuoikeudellisessa menettelyssä – toimivaltaa velvoittaa kyseessä olevia yrityksiä osallistumaan. Asianomaisten osapuolten on näin ollen esitettävä omalta kannaltaan edulliset tiedot ja näytettävä ne perustellusti toteen, ks. perusasetuksen 28 artikla.

37 – Vrt. valittajan kannekirjelmän 53 kohta.

38 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 28 kohta.

39 – Asia 282/81, *Ragusa v. komissio*, tuomio 21.4.1983 (Kok. 1983, s. 1245, 22 kohta) ja asia 207/81, *Ditterich v. komissio*, tuomio 5.5.1983 (Kok. 1983, s. 1359, 19 kohta).

71. Perusasetuksen 28 artiklan 4 kohdan nojalla asianomaiselle osapuolelle on ilmoitettava syyt, joiden perusteella tämän toimitamat tiedot on hylätty; tämän tavoitteena on ensisijaisesti selvittää asianomaisille osapuolille, että riittämättömästi toteen näytetyt tiedot voidaan hylätä, ja antaa asianomaisille osapuolille mahdollisuus täydentää tietoja. Kuten edellä⁴⁰ on osoitettu, valittaja ei kiistä sitä, että tämä tavoite saavutettiin. Olennaista muotovirhettä ei näin ollen voida katsoa tapahtuneen.

72. Myös tämä väite on näin ollen hylättävä.

73. *Neljänneksi* valittaja moittii sitä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ole valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa ottanut huomioon kaikkea tuettua omaisuutta vaan ainoastaan kyseessä olevan omaisuuden, joka on luokiteltu muoteiksi verotusta varten. Valittaja näyttää näin ollen väittävän, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämät perustelut olivat puutteelliset, koska ne katsoivat valittajan mukaan ainoastaan osan tuetusta omaisuudesta.

74. Myös tämä väite on hylättävä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on todennut valituksenalaisen tuomion 78 kohdassa, ettei neuvosto ole arvioinut

tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti luokitellesaan kaiken tuetun omaisuuden muoteiksi. Tätä taustaa vasten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion muotoilua ei voida ymmärtää siten, että sen 78 kohdassa tarkoitettaisiin ainoastaan osaa tuetusta omaisuudesta.

D Pöytäkirja

75. Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen kokonaisuudessaan hylättävä.

VII Toinen valitusperuste

76. Toinen valitusperuste koostuu kahdesta osasta: Ensimmäisessä osassa valittaja väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ole arvioinut oikein asiakirja-aineistoon ja riidanalaiseen asetukseen sisältyneitä, keskenään ristiriitaisia tietoja vahingon toteamisen yhdestä keskeisestä perusteesta, nimittäin Intiasta peräisin olevan CD-R-levyjen tuonnin hintakehityksestä, ja että se on näin ollen tehnyt virheen vahvistaessaan neuvoston riidanalaisessa päätöksessä esittämät toteamukset (A). Valitusperuste toisessa osassa valittaja moittii sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on vahvistanut toteamukset, jotka neuvosto teki riidanalaisessa asetuksessa yhteisön CD-R-levyteollisuuden varastotilanteesta (B).

40 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 69 kohta.

A Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa

2. Asianosaisten lausumat

1. Valituksenalainen tuomio

77. Valittaja kyseenalaisti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa neuvoston toteamuksen, jonka mukaan CD-R-levyjen hinnat olisivat laskeneet yhteisössä. Neuvosto oli valittajan mukaan perustanut toteamuksensa tietoihin, jotka olivat paitsi merkityksellisiä myös epäluotettavia.

78. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valittajan väitteen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittaa valituksenalaisen tuomion 201–206 kohdassa ensinnäkin siihen, että yhteisön toimielimet olivat arvioineet riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 58–64 perustelukappaleessa hintakehitystä sekä Eurostatin tietojen perusteella että valittajan toimittamien tietojen perusteella. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi yhteisön toimielinten todenneen Eurostatin tietojen perusteella, että hinnat laskivat huomattavasti, nimittäin 59 prosenttia, tammikuun 1. päivän 2000 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana. Valittajan toimittamien tietojen mukaan hinnat laskivat huhtikuun 1. päivän 1999 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana 54 prosenttia. Nämä luvut ovat toisiinsa verrattavissa, vaikka tarkasteluajanjaksojen alkamispäivä on eri. Valittaja ei ole ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan osoittanut, että valittajan toimittamista tiedoista poikkeavan alkupäivämäärän huomioon ottaminen olisi voinut johtaa erilaisiin päätelmiin.

79. Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt virheen valvoessaan, ovatko yhteisön elimet todenneet tosiseikat virheettömästi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sen mukaan vahvistanut yhteisön toimielinten toteamuksen siitä huolimatta, että nämä ovat tehneet tosiseikkojen toteamisessa seuraavat virheet.

80. *Ensinnäkin* kaava, jota käytettiin Intiasta tuotujen CD-R-levyjen määrän selvittämiseksi, ei ole valittajan mukaan luotettava, kun on kyse pienistä määristä.

81. Lisäksi valittaja huomauttaa, että määrittämisessä käytettiin Eurostatin perustietoja, jotka perustuivat yhdistetyn tullinimikkeistön luokkaan, joka käsittää CD-R-levyjen ohella monia muitakin vastaavia tuotteita. Valittajan mukaan neuvosto sovelsi näihin perustietoihin kaavaa, jonka yhteisön teollisuus oli kehittänyt. Valittaja väittää neuvoston antaneen asetuksensa näin saatujen tietojen (jäljempänä työstety Eurostat-tiedot) perusteella. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oletti valittajan mukaan, että työstety Eurostat-tiedot olivat Eurostatin tietoja. Se ymmärsi näin ollen neuvoston asetuksen perustana olleiden tietojen lähteen ja luonteen olennaisesti väärin.

82. Lisäksi valittaja väittää kyseenalaistaneensa hallintomenettelyssä useaan otteeseen yhteisön teollisuuden laatimien tietojen käytön.

83. Valittaja väittää myös olleensa ainoat intialainen CD-R-levyjen yhteisöön viejä. Tämän vuoksi ainoastaan valittajan esittämät tiedot olivat asianmukaisia ja luotettavia. Siksi pelkästään niitä olisi valittajan mukaan pitänyt käyttää tuonnin määrän ja arvon määrittämisessä.

84. *Toiseksi* valittaja riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamuksen, jonka mukaan työstetyt Eurostat-tiedot ja valittajan toimittamat tiedot olisivat johtaneet hyvin samankaltaisiin tuloksiin. Valittajan mukaan tämä toteamus perustuu ilmeiseen tosiseikkojen arviointivirheeseen. Valittaja väittää, etteivät riidanalaisen asetuksen tosiseikkoja koskevat toteamukset tukeneet tätä toteamusta.

85. Valittaja väittää ensinnäkin, etteivät sen toimittamat tiedot johda vertailukelpoisiin tuloksiin, jos niitä tarkastellaan tilikausien sijasta kalenterivuositain. Mikäli vuosi 1999 valitaan vertailuvuodeksi, hinnat laskivat valittajan mukaan 62 prosenttia vuonna 2000. Mikäli sen sijaan vuosi 2000 valitaan vertailuvuodeksi, hinnat nousivat tasaisesti tutkimusajanjakson loppuun saakka.

86. Lisäksi jos vertailuvuodeksi valitaan jokin muu vuosi kuin vuosi 2000, hintakehityksen arvioinnissa päädytään valittajan mukaan aivan erilaiseen tulokseen. Kun vertailuvuodeksi valitaan 1998, hinnat nousivat valittajan mukaan vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 165 prosenttia.

87. *Kolmanneksi* valittaja väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 205 kohdassa esittämä toteamus pidä paikkaansa. Tämän toteamuksen mukaan valittaja ei ole osoittanut, että sen toimittamista tiedoista poikkeavan alkupäivämäärän huomioon ottaminen olisi voinut johtaa erilaisiin hintoja koskeviin päätelmiin. Valittajan mukaan tämä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamus ei ole sopusoinnussa valittajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämien lausumien kanssa. Valittaja väittää todenneensa kanteensa 101 kohdassa eksplisiittisesti ja implisiittisesti, että sen toimittamista tiedoista poikkeavan alkamispäivän huomioon ottaminen johtaisi erilaisiin päätelmiin Intiasta peräisin olevan tuonnin hintojen osalta.

88. Neuvosto katsoo, ettei toisen valitusperusteen ensimmäistä osaa pidä ottaa tutkittavaksi. Muutoksenhakumenettelyssä voidaan vedota ainoastaan oikeudelliseen virheeseen. Neuvosto väittää, ettei valittaja ole ilmaissut, minkä oikeudellisen virheen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole itse neuvoston mukaan todennut, että vahinkoa olisi tapahtunut, vaan se on ainoastaan tutkinut, ovatko yhteisöjen toimielimet todenneet tosiseikat paikkansapitävästi. Neuvosto katsoo, että valittajan olisi näin ollen pitänyt osoittaa, että ensimmäisen oi-

keusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se totesi, ettei valittaja ole toimittanut riittäviä todisteita. Valittaja ei kuitenkaan neuvoston mukaan tee näin vaan moittii pelkästään tosiseikkojen toteamista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

89. Neuvosto katsoo, että väitteet ovat myös perusteettomia.

90. *Ensinnäkin* tiedot, joita yhteisön toimielimet käyttivät, olivat neuvoston mukaan tarpeeksi luotettavia.

91. Lisäksi valittajan väite, jonka mukaan kaava oli yhteisön teollisuuden laatima, on uusi peruste, jota ei voida ottaa tutkittavaksi, koska valittaja ei ole esittänyt sitä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Valittaja ei neuvoston mukaan ole myöskään väittänyt tai osoittanut, että Eurostatin perustiedot tai yhteisön teollisuuden laatima kaava olisivat epäluotettavia. Neuvosto katsoo lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on aivan oikein todennut, että nämä tiedot ja valittajan toimittamat tiedot johtaisivat vertailukelpoiseen tulokseen.

92. Neuvosto väittää lisäksi, että yhteisön toimielimet olisivat kyllä voineet todeta, että valittaja oli ainoa intialainen maahantuojia.

Tästä huolimatta ne eivät neuvoston mukaan olisi voineet sulkea pois sitä, että tutkimusajanjaksolla myös muut tuntemattomat intialaiset valmistajat olisivat voineet valmistaa CD-R-levyjä ja viedä niitä yhteisöön.

93. *Toiseksi* ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole neuvoston mukaan tehnyt virhettä todetessaan kyseessä olevien tietojen vertailukelpoisuuden.

94. Neuvosto katsoo ensinnäkin, että Eurostatin tiedoista ja valittajan toimittamista tiedoista käy ilmi, ettei CD-R-levyjien hintataso ole laskenut lineaarisesti vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä ajanjaksona. Pikemminkin luvuista käy neuvoston mukaan ilmi, että hinnat nousivat hieman vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Neuvosto väittää, että valittaja yrittää lyhentää huomioon otettavaa ajanjaksoa muodostaakseen sellaisen kuvan, että hinnat olisivat nousseet valittajan määrittämällä ajanjaksolla.

95. Neuvosto toteaa lisäksi, että siitäkin huolimatta, etteivät tiedot perustu tarkalleen samaan ajanjaksoon, niistä molemmista käy ilmi, että hintataso on laskenut yli 50 prosenttia vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana. Neuvosto huomauttaa, että tänä samana ajanjaksona tuonnin määrä lisääntyi huomattavasti.

96. Lopuksi neuvosto toteaa, että valittajan ehdotus, jonka mukaan yhteisön toimielinten olisi pitänyt valita vuosi 1998 vertailuvuodeksi, on harhaanjohtava. Neuvosto kertoo havainneensa, etteivät tämän ajanjakson tiedot olleet edustavia, koska valittaja vei yhteisöön tällöin ainoastaan vähäisiä määriä levyjä, minkä vuoksi tätä vuotta ei otettu huomioon vahingon arvioimisessa. Neuvosto väittää, että molempien tietojen perusteella tuonti oli kasvanut merkittävästi sekä markkinaosuuden että määrien osalta vuodesta 2000, jolloin se oli hyvin vähäistä. Tämän perusteella on neuvoston mukaan kohtuullista, että yhteisön toimielimet valitsivat vuoden 2000 vertailuvuodeksi.

97. *Kolmanneksi* neuvosto viittaa siihen, etteivät valittajan kanteen 101 kohdassa esittämät toteamukset koskeneet valittajan tietojen analyysia vaan pikemminkin työstettyjen Eurostat-tietojen analyysia. Neuvosto katsoo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen todenneen näin ollen perustellusti, ettei valittaja ollut osoittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että muiden alkamispäivien huomioon ottaminen olisi johtanut erilaisiin tuloksiin.

98. Komissio katsoo, että valittaja yrittää ensisijaisesti kyseenalaistaa tosiseikkojen toteamisen mutta ei osoita, millä tavoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla.

3. Oikeudellinen arviointi

99. Valittaja väittää *ensinnäkin*, että työstetyt Eurostat-tiedot ovat epäluotettavia.

100. Valittaja väittää tässä yhteydessä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ymmärtänyt olennaisesti väärin niiden tietojen luonteen ja lähteen, joiden perusteella neuvosto on todennut vahingon. Valittaja ei kuitenkaan selvittä tarkemmin, mihin sen väite perustuu. Sikäli kuin valittaja saattaa johtaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen väitetysti väärän tulkinnan siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin mainitsee esimerkiksi valituksenalaisen tuomion 202 kohdassa ”Eurostatin tiedot”, pelkästään tämän muotoilun perusteella ei voida päätellä, että tuomioistuin on ymmärtänyt väärin tietojen luonteen ja lähteen. Monet seikat puoltavat pikemminkin sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin halusi tällä ilmaisulla ainoastaan erottaa työstetyt Eurostat-tiedot valittajan esittämistä tiedoista. Tässä yhteydessä on pantava merkille, että myös riidanalaisessa asetuksessa käytetään ilmaisua ”Eurostatin luvut” (saksaksi Eurostat-Daten⁴¹ ja Eurostat-Zahlen⁴²), jolla ei viitata Eurostatin perustietoihin vaan työstettyihin Eurostat-tietoihin.

101. Vaikka tämän muotoilun voitaisiin katsoa merkitsevän paitsi kielellistä lyhen-

41 – Vrt. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 55 perustelukappale.

42 – Vrt. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 60 perustelukappale.

nettä myös sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ymmärtänyt väärin tietojen luonteen ja lähteen, on epäselvää, missä määrin tämä virhe olisi vaikuttanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointiin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nimittäin perustaa arviointinsa valituksenalaisen tuomion 204 kohdassa olenaisilta osin siihen, ettei valittaja ole osoittanut, millä tavoin tiedot olisivat epäluotettavia.⁴³

102. Valittaja väittää lisäksi, ettei käytetty kaava ollut luotettava. Tässä yhteydessä on ensinnäkin kyse tosiseikkojen arvioinnista,⁴⁴ jota ei voida ottaa tutkittavaksi muutoksenhakumenettelyssä, ja toiseksi tässä yhteydessä toistetaan väite, jonka valittaja on jo esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen menettelyssä ja jota ei voida ottaa siten tutkittavaksi.⁴⁵ Lisäksi on huomautettava, ettei valittaja ole, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 202 ja 171 kohdassa, esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa todisteita sen väitteensä tueksi, jonka mukaan menetelmä ei olisi luotettava. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei näin ollen voida moittia siitä, ettei se ole kyseenalaistanut sitä, että neuvosto käytti tätä menetelmää.⁴⁶

103. Valittajan väitettä, jonka mukaan se oli ainoa CD-R-levyjen intialainen yhteisöön viejä, minkä vuoksi ainoastaan sen tietoja olisi pitänyt käyttää tuonnin määrän ja arvon

määrittämisessä, ei voida ottaa tutkittavaksi josiksi, että valittaja toistaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämänsä väitteen kyseenalaistamatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tästä valituksenalaisen tuomion 167–169 kohdassa esittämiä perusteluita.⁴⁷ Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut valituksenalaisen tuomion 167–169 kohdassa, että vahingon olemassaoloa on arvioitava yleisesti tarvitsematta yksilöidä kunkin vastuussa olevan yhtiön toteuttaman tuonnin vaikutusta.⁴⁸ Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamusta, jonka mukaan neuvoston ei voida katsoa tehneen ilmeistä tosiseikkojen arviointivirhettä, kun se nojautuu sellaisiin tietoihin, jotka kohtuudella ovat sen käytettävissä, ei voida kyseenalaistaa.⁴⁹

104. Tämä väite on näin ollen hylättävä.

105. *Toiseksi* valittaja väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt vahvistaa molempien tietokokonaisuuksien keskinäistä vertailukelpoisuutta. Riidanalaisen asetuksen tosiseikkoja koskevat

47 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 26 kohta.

48 – Ks. erityisesti asia T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004 (Kok. 2004, s. II-3663, 163 kohta); asia 255/84, Nachi Fujikoshi v. neuvosto, tuomio 7.5.1987 (Kok. 1987, s. 1861, 46 kohta) ja asia T-171/97, Swedish Match Philippines v. neuvosto, tuomio 20.10.1999 (Kok. 1999, s. II-3241, 66 kohta).

49 – Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa uudelleen, että taloudellisten tietojen tutkiminen kauppapolitiittisten toimien alalla on monitahoinen tehtävä ja että yhteisön toimielimillä on tällä alalla laaja harkintavalta, joka on ainoastaan joiltain osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valvonnan alaisena, ks. tämän ratkaisuehdotuksen 23 kohta ja sitä seuraava kohta. Lisäksi perusasetuksen 28 artiklan 5 kohdassa mainitaan nimenomaisesti viralliset tuontitilastot mahdollisina tietolähteinä. Ks. tästä myös edellä alaviiteessä 48 mainittu asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 230 kohta, jonka mukaan yhteisön toimielimet eivät tee ilmeistä arviointivirhettä, kun ne nojautuvat sellaisiin tietoihin, jotka kohtuudella voivat olla niiden käytettävissä.

43 – Kuten edellä tämän ratkaisuehdotuksen 25 kohdassa on esitetty, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei voida valittajan esittämien puutteellisten todisteiden vuoksi moittia siitä, ettei se ole kyseenalaistanut neuvoston toteamuksia.

44 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 27 kohta.

45 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 26 kohta.

46 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 25 kohta.

toteamukset eivät valittajan mukaan tue tätä näkemystä.

106. Tästä väitteestä on aluksi todettava, että neuvoston riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 58–64 perustelukappaleessa esittämät toteamukset kyllä tukevat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointia. Valittaja ilmeisesti kohdistaa väitteensä siihen, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt vahvistaa neuvoston toteamuksia eikä sen näin ollen olisi pitänyt neuvoston toteamusten perusteella päätellä, että kyseiset tietokokonaisuudet ovat vertailukelpoisia. Tältä kannalta valittaja vetoaa virheeseen, joka koskee valittajan esittämien tietojen arviointia.

107. Tämän väitteen osalta on kuitenkin todettava, ettei valittaja ole esittänyt perusteltua väitettä siitä, että sen toimittamista tiedoista olisi annettu virheellinen kuva ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Kuten edellä⁵⁰ on todettu, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei näin ollen voida moittia siitä, ettei se ole ottanut tätä väitettä huomioon. Tämä väite on lisäksi uusi tosi-seikkoja koskeva väite, jollaista ei voida ottaa tutkittavaksi muutoksenhakumenettelyssä.⁵¹

108. *Kolmanneksi* valittaja väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen

valituksenalaisen tuomion 205 kohdassa esittämä toteamus pidä paikkaansa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella toteaa valittajan mukaan tässä kohdassa, ettei valittaja ole osoittanut, millä tavoin sen toimittamista tiedoista poikkeavan alkamispäivän huomioon ottaminen voisi johtaa erilaisiin hintoihin koskeviin päätelmiin.

109. Valittaja vetoaa siihen, että se on esittänyt tästä väitteen kanteensa 101 kohdassa. Neuvosto huomauttaa kuitenkin perustellusti, että valittaja on todennut kanteensa 101 kohdassa ainoastaan, ettei työstettyjen Eurostat-tietojen mukainen hintataso vuosina 1998 ja 1999–2001 ole merkityksellinen. Kohdassa ei ole viittausta valittajan toimittamiin tietoihin.

110. Myös tämä väite on näin ollen hylättävä, koska valittaja ei ole esittänyt tätä koskevaa väitettä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

4. Päätelmä

111. Edellä esitetyn perusteella toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä kokonaisuudessaan.

50 – Tämän ratkaisuehdotuksen 28 kohta.
51 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 27 kohta.

B Toisen valitusperusteen toinen osa

2. Asianosaisten lausumat

1. Valituksenalainen tuomio

112. Toisen valitusperusteen toinen osa koskee valituksenalaisen tuomion 193–196 kohtaa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää näissä kohdissa valittajan väitteen, jonka mukaan neuvosto on esittänyt virheellisen arvion varastojen tilanteesta.

113. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi siihen, että tarkasteluajanjaksona oli vuoden 1998 ja 31.3.2002 välinen ajanjakso ja että yhteisön tuotannonalan varastot kasvoivat selkeästi tänä samana ajanjaksona. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan kantaja ei ole osoittanut, että vuodesta 2000 kohentunut varastotilanne olisi ollut omiaan muuttamaan tarkasteluajanjakson negatiivisen kehityksen. Tässä yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin otti huomioon, että ”varastot pysyivät erittäin suurina koko tarkasteluajanjakson ajan ja ne nousivat absoluuttisesti mitattuna vuoden 2001 loppua kohden, siis samanaikaisesti tuonnin määrän kasvun kanssa, ja edustivat suhteellisesti tarkasteltuna korkeaa osuutta eli 15:tä prosenttia tuotannosta tutkimusajanjakson aikana”.⁵²

114. Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt virheen, kun se on vahvistanut neuvoston riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 103 perustelukappaleessa esittämän toteamuksen siitä, että varastotilanne oli heikentynyt voimakkaasti.

115. *Ensinnäkin* valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että absoluuttisesti mitattuina varastot kasvoivat vuoden 2001 loppuun asti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole valittajan mukaan ottanut huomioon, että yhteisön teollisuuden tuotanto lisääntyi voimakkaasti, eikä se näin ollen ole suhteuttanut varastojen absoluuttista lisääntymistä tuotannon absoluuttiseen lisääntymiseen.

116. *Toiseksi* asetus ei valittajan mukaan tue ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamusta, jonka mukaan varastot edustivat suhteellisesti tarkasteltuina korkeaa osuutta eli 15:tä prosenttia tuotannosta tutkimusajanjakson aikana.

117. Vahingon arvioimisessa on valittajan mukaan otettava huomioon kunkin tekijän kehitys. Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt ottaa huomioon, että varastotilanne koheni hieman vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson

52 – Ks. riidanalaisen tuomion 195 kohta.

välisenä aikana eli samana aikana, jona intialaiset maahantuojat tulivat yhteisön markkinoille. Valittaja katsoo, ettei tämän tilanteen hienoisen kohonemisen vuoksi voida katsoa, että varastotilanne olisi voimakkaasti heikennyt.

118. *Neuvosto* katsoo, ettei tätä väitettä voida ottaa tutkittavaksi. Ensinnäkin väite on sen mukaan kohdistettu tosiseikkojen toteamiseen. Lisäksi neuvosto väittää, ettei valittaja osoita, mitä oikeudellista sääntöä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on rikkinut.

119. Väite on neuvoston mukaan myös perusteeton.

120. *Ensinnäkin* neuvosto katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamus, joka koskee absoluuttisia lukuja, on tosiseikkojen osalta paikkansapitävä. Varastojen kasvu oli neuvoston mukaan niin suurta, että ne lisääntyivät yhteisön teollisuuden tuotannon poikkeuksellisesta lisääntymisestä huolimatta myös suhteellisesti tarkasteltuina lähes 60 prosenttia (9,2 prosentista 14,6 prosenttiin) vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana.

121. *Toiseksi* 15 prosentin osuus oli neuvoston mukaan valittajan tiedossa.

Lisäksi neuvosto väittää, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 75 ja 80 perustelukappaleen taulukkoon on merkitty myös suhteelliset luvut eli varastojen osuus kokonaistuotannosta.

122. Lopuksi neuvosto katsoo, ettei väite ole merkityksellinen. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 103 perustelukappaleesta käy neuvoston mukaan ilmi, että varastot ovat ainoastaan yksi monista indikaattoreista, jotka on otettu huomioon vahingon arvioinnissa. Neuvosto katsoo lisäksi, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 104 ja 105 perustelukappaleesta käy selvästi ilmi, etteivät varastot olleet keskeinen tekijä vahingon toteamisessa. Varastoja ei nimittäin mainita tässä yhteydessä. Neuvoston mukaan myös valittaja on myöntänyt tämän, koska valittaja on viitannut siihen, että hintakehitys on ollut ratkaiseva tekijä.

123. Komissio katsoo, ettei tätä väitettä voida ottaa tutkittavaksi, koska se koskee tosiseikkojen toteamista eikä valittaja osoita, millä tavoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla.

124. Komissio viittaa lisäksi siihen, että varastojen kasvu, joka mainitaan riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 80 perustelukappaleessa, on hyvin selkeä osoitus vahingosta. Komissio väittää, että keinotekoisesti alennetut hinnat ovat aiheuttaneet varastojen kasvun. Lisäksi komissio huomauttaa, että varastojen kasvu oli ainoastaan yksi osoitus vahingosta.

3. Oikeudellinen arviointi

125. *Ensinnäkin* ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valittajan mukaan ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla, kun se on viitannut varastoihin absoluuttisina lukuina.

126. Valittajan näkemys on yhdyttävä siltä osin, että pelkästään siitä, että varastot ovat absoluuttisesti tarkasteltuina kasvaneet, ei voida vielä päätellä mitään yhteisön teollisuuden tilanteesta. Kasvavia absoluuttisia lukuja on pikemminkin arvioitava suhteessa muiden tekijöiden kehitykseen, kuten tuotannon kehitykseen.

127. Selvitysaineistoa ei kuitenkaan ole otettu huomioon vääristyneellä tavalla pelkästään siksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin mainitsee perusteluissaan absoluuttiset luvut. Niin voitaisiin katsoa tapahtuneen ainoastaan siinä tapauksessa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi perustanut käsityksensä pelkästään absoluuttisiin lukuihin suhteuttamalla niitä muihin tekijöihin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin ottanut arvioinnissaan huomioon myös sen, että neuvosto on ottanut lähtökohdaksi sen, miten varastotilannetta kuvaavat absoluuttiset luvut käyttäytyvät suhteessa kokonaistuotantoon.

128. Tämä väite on näin ollen hylättävä.

129. Valittaja väittää *toiseksi*, ettei asetus tue ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamusta, jonka mukaan varastot edustivat suhteellisesti tarkasteltuina korkeaa osuutta eli 15:tä prosenttia tuotannosta tutkimusajanjakson aikana. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valittajan mukaan korvannut neuvoston perustelut omilla perusteluillaan.

130. Kuten neuvosto perustellusti huomauttaa, tarkasteltavan ajanjakson negatiivinen kehitys käy ilmi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 75 ja 80 perustelukappaleesta, jotka sisältävät tietoja kokonaistuotannosta ja varastotilanteesta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattoi näin ollen päätellä suoraan riidanalaisen asetuksen perusteluista ne tosiseikat, jotka olivat negatiivisen kehityksen taustalla. Lisäksi neuvosto oli osoittanut negatiivisen kehityssuuntauksen riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 80 perustelukappaleeseen sisältyvällä viittauksella, jonka mukaan varastot kasvoivat merkittävästi vuoden 1999 loppua kohden ja vielä suuremmassa määrin vuoden 2001 lopulla, minkä vuoksi levystä varastoitiin jopa 15 prosenttia.

131. Tämä väite on näin ollen hylättävä.

132. Valittaja väittää *kolmanneksi*, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole ottanut huomioon varastotilanteen hienoista kohenemista vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tämän kohenemisen vuoksi valittajan mukaan ei voida olettaa, että tämä indikaattori olisi heikentynyt voimakkaasti.

133. Tässä yhteydessä on ensiksi viitattava siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti huomauttanut valituksenalaisen tuomion 194 kohdassa, että tarkasteluajanjakso ulottuu vuodesta 1998 aina 31.3.2002 saakka. Lisäksi on huomautettava, että yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta määrittäessään sitä ajanjaksoa, joka otetaan huomioon vahingon arvioinnissa.⁵³ Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut, että yhteisön toimielimet voivat tutkia vahinkoa pidemmän ajanjakson kuluessa kuin sen, jota tutkimus koskee, koska taloudellisten kehityssuuntien tutkimus on tehtävä riittävän pitkältä ajanjaksolta.⁵⁴ Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei näin ollen voida moittia siitä, ettei se ole kyseenalaistanut neuvoston päätöstä tarkastella taloudellista kehityssuuntaa pidemmältä ajanjaksolta.

134. Siltä osin kuin valittaja väittää, että varastotilanteen hetkellinen kohentuminen tapahtui samaan aikaan intialaisten maahan-tuojien markkinoilletulon kanssa, kyseessä on seikka, jota valittaja ei ole tuonut esiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä. Valittajan olisi pitänyt esittää ja näyttää toteen tämä väite jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei näin ollen voida moittia siitä, ettei se ole ottanut tätä seikkaa huomioon.⁵⁵ Tällaisella väitteellä laajennetaan riidan kohdetta, ja se merkitsee uutta tosiseikkoja koskevaa väitettä, minkä vuoksi sitä ei voida ottaa tutkittavaksi muutoksenhakumenettelyssä.⁵⁶

135. Väite on lisäksi merkityksetön. Väitteet ovat merkityksettömiä, kun ne kohdistuvat ainoastaan tuomion perusteluihin ilman, että ne voivat vaikuttaa tuomion tuomiolauselmaan.⁵⁷ Vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi kyseenalaistanut varastotilanteesta esitetyn neuvoston toteamuksen, neuvoston asetusta ei olisi silti kumottu.

136. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 103 perustelukappaleesta käy tosin ilmi, että neuvosto on maininnut vahingosta tekemisään päätelmissä myös varastotilanteen heikkenemisen. Tässä yhteydessä on kuitenkin viitattava perusasetuksen 8 artiklan 5 kohtaan. Siinä säädetään, että tutkittaessa tuetun tuonnin vaikutuksia kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalanaan on arvioitava laajasti tietyt taloudelliset tekijät ja seikat, joihin kuuluu myös varastojen tilanne.⁵⁸ Tässä yhteydessä kuitenkin selvennetään, ettei mikään näistä arviointiperusteista ole välttämättä ratkaiseva vahingon toteamisen kannalta. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 103 perustelukappaleesta olevasta varastojen tilanteen maininnasta ei näin ollen voida päätellä, että neuvosto olisi perustanut riidan-

53 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 23 kohta.

54 – Ks. riidanalaisen tuomion 162 kohta ja asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991 (Kok. 1991, s. I-2069, Kok. Ep. XI, s. I-161, 87 kohta), jossa viitataan siihen, että yhteisön teollisuudelle aiheutunut vahinko voidaan todeta myös pidemmältä ajanjaksolta kuin siltä, jota polkumyöntikävännön esiintymistä koskeva tutkimus koskee.

55 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 28 kohta.

56 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 27 kohta.

57 – Yhdistetyt asiat C-302/99 P ja C-308/99 P, komissio ja Ranska v. TF1, tuomio 12.7.2001 (Kok. 2001, s. I-5603, 26–29 kohta); edellä alaviitteessä 22 mainitut Lenaerts, K. ja Arts, D., 16-019 kohta.

58 – Perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdassa mainitaan seuraavat seikat: ala ei ole vielä täysin toipunut aikaisemman tuetun viennin ja polkumyynnin vaikutuksista, tasoitustullin alaisen tuen määrän suuruus ja myynnin, voittojen, tuotannon, markkinaosuuden, tuottavuuden, investointien tuoton tai kapasiteetin käyttöasteen tosiasiallinen ja mahdollinen piene-neminen; yhteisön hintoihin vaikuttavat tekijät; tosiasialliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset kassavirtoihin, varastoihin, työllisyyteen, palkkoihin, kasvuun, pääoman saantiin ja investointeihin sekä maataloudessa se, onko julkisten viran-omaisten tukiohjelmien käyttö lisääntynyt.

alaisen asetuksensa perustelut olennaisilta osin varastojen tilannetta koskevaan toteamukseensa.

137. Neuvosto on kuitenkin selventänyt riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 105 perustelukappaleessa, että vahinko perustuu lähinnä tuetun tuonnin hintavaikutuksiin.⁵⁹ Tältä osin ei mielestäni voida olettaa, että varastotilannetta koskeva toteamus olisi vahingon toteamisen ja siten riidanalaisen asetuksen perusteluiden ”tukipilari”, jonka poistaminen johtaisi asetuksen kumoamiseen.

138. Tämä väite on näin ollen hylättävä.

4. Päätelmä

139. Edellä esitetyn perusteella myös toisen valitusperusteiden toinen osa on hylättävä kokonaisuudessaan.

59 – Neuvosto ei ole myöskään riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 166–169 perustelukappaleessa mainittujen vahingon korvaavien tasojen yhteydessä ottanut huomioon varastotilannetta vaan hinnat.

VIII Kolmas valitusperuste

140. Kolmannessa valitusperusteessaan valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen virheen hylätessään viidennen kanneperusteiden ensimmäisen oikeusasteen menettelyssä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole valittajan mukaan ottanut riittävällä tavalla huomioon, että vahinko voi johtua myös toisesta perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdassa tarkoitettusta tekijästä, nimittäin CD-R-levyjen patentteihin sovellettavien kohtuuttomien ja siten kilpailunvastaisten lisenssimaksujen perinnästä.

A Valituksenalainen tuomio

141. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 260–279 kohdassa tarkastellut väitettä, jonka mukaan neuvosto on jättänyt nämä seikat tutkimatta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tältä osin todennut, että neuvosto on riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 134 ja 135 perustelukappaleessa tutkinut yleisesti patentteihin perustuvien lisenssimaksujen maksamisen vaikutuksia.⁶⁰

142. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tarkastellut väitettä, jonka mukaan neuvosto ei ole riittävästi tutkinut sitä, voisiko väitetyt kilpailunvastaisten lisenssimaksujen maksaminen poistaa syy-

60 – Ks. valituksenalaisen tuomion 260–267 kohta.

yhteyden kyseessä olevan tuonnin ja vahingon väliltä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien hylkäsi tämän väitteen. Se katsoi, ettei kyseisen tekijän vaikutuksia ollut tarpeen arvioida täsmällisesti. On pikemminkin riittävää, kun yhteisön toimielin toteaa, että tuetun tuonnin aiheuttama vahinko oli merkittävä tällaisista ulkoisista tekijöistä riippumatta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien piti riittävinä neuvoston perusteluja, joiden mukaan lisenssimaksut olivat jo käytössä, ennen kuin kyseessä oleva tuonti saavutti merkityksellisen tason, minkä vuoksi yhteisön valmistajien tilanteen negatiivisen kehityksen ei voida katsoa aiheutuneen lisenssimaksujen maksamisesta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien lisäksi merkille, ettei väitetty kilpailuvastainen käyttäytyminen johtunut yhteisön tuottajien käyttäytymisestä.

143. Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien tarkasteli väitettä, jonka mukaan neuvosto ei arvioinut vahinkoa asianmukaisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien totesi tässä yhteydessä, että kaikkien tuottajien, valittaja mukaan lukien, oli maksettava asianomaisia lisenssimaksuja. Tämä tekijä ei näin ollen voinut selittää eroa yhteisön hintojen ja tuetun tuonnin hintojen välillä, eikä se näin ollen vaikuttanut alihinnoitteluun.

B Asianosaisten lausumat

144. Valittaja esitti suullisessa käsittelyssä, että kolmas valitusperuste on otettava tutkit-

tavaksi, koska valittaja on maininnut kolmannen valitusperusteen otsikossa riittävän selkeästi sen tuomion osan, jonka se halusi kolmannella valitusperusteellaan riittauttaa.

145. Valittajan kolmannen valitusperusteen sisältö koostuu väitteestä, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on jättänyt riidanalaiseen asetukseen kohdistamansa valvonnan yhteydessä ottamatta huomioon perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdan. Tämän säännöksen nojalla vahinkoa, joka aiheutuu muista tunnetuista tekijöistä, ei pidä pitää tuetusta tuonnista johtuvana vahinkona. Kun muita tekijöitä on tiedossa, on valittajan mukaan arvioitava, olisiko vahinko syntynyt myös ilman kyseessä olevaa tekijää ja kuinka suuri se tässä tapauksessa olisi ollut. Valittajan mukaan on sen sijaan merkityksetöntä, voidaanko tällaisen tekijän katsoa johtuvan yhteisön tuottajien käyttäytymisestä.

146. Neuvosto katsoo, ettei tätä valitusperustetta pidä ottaa alun alkaenkaan tutkittavaksi. Valittaja ei neuvoston mukaan selvennä, mitkä valituksenalaisessa tuomiossa esitetyt toteamukset se riittauttaa, vaan viittaa ainoastaan valituksenalaisen tuomion yhteen kohtaan. Valittaja ei myöskään neuvoston mukaan osoita, millä tavoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on toiminut lainvastaisesti.

147. Valitusperuste on neuvoston mukaan myös perusteeton. Neuvosto katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on soveltanut perusasetuksen 8 artiklan 7 kohtaa oikein. Ensimmäisen oikeusasteen tuomiois-

tuin on myös noudattanut yhteisöjen tuomioistuinten vakiintunutta oikeuskäytäntöä. Tämän oikeuskäytännön mukaan tuetun tuonnin ja vahingon välinen syy-yhteys tutkitaan seuraavassa esitettävien vaiheiden avulla.

148. Ensinnäkin positiivisessa testissä tutkitaan neuvoston mukaan, onko tuettu tuonti aiheuttanut vahingon. Vahinkoa voidaan olettaa syntyneen myös silloin, kun vahinko ei ole aiheutunut pelkästään tuetusta tuonnista vaan myös muista tekijöistä.

149. Tämän jälkeen negatiivisessa testissä tutkitaan, ovatko muut tunnetut tekijät poistaneet tuetun tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden. Syy-yhteys voidaan kuitenkin katsoa poistetuksi ainoastaan silloin, kun tuetun tuonnin vaikutukset vahinkoon ovat niin vähäiset verrattuna muiden tekijöiden vaikutuksiin, ettei niitä voida muiden tekijöiden aiheuttamiin vahinkoihin verrattuna pitää olennaisina.

150. Neuvosto katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on aivan oikein tutkinut, onko yhteisön teollisuus itse osallistunut vahingon aiheutumiseen. Viime kädessä valittaja ei myöskään ole osoittanut, mitä vaikutuksia väitetyksi kilpailunvastaisilla lisenssimaksuilla on ollut vahinkoihin. Valittaja ei ole neuvoston mukaan näyttänyt toteen, missä määrin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut selvitysaineistoa vääristyneellä tavalla.

151. Myös komissio katsoo, ettei kolmatta valitusperustetta pidä ottaa tutkittavaksi. Valittaja kohdistaa väitteensä komission mukaan ainoastaan valituksenalaisen tuomion 272 kohtaan. Komissio väittää, ettei tämä kohta ole ratkaiseva tekijä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kokonaisargumentoinnissa.

152. Komissio viittaa lisäksi siihen, ettei valittaja kyseenalaista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 272 kohdassa esittämää toteamusta, jonka mukaan väitetyksi kilpailunvastainen käyttäytyminen ei johdu yhteisön tuottajien käyttäytymisestä, minkä vuoksi yhteisön toimielinten ei ollut tarpeen ottaa sitä huomioon.

C Oikeudellinen arviointi

153. Kuten edellä⁶¹ on todettu, muutoksenhaussa on kuvattava täsmällisesti se tuomion osa, jonka kumoamista vaaditaan, ja oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin kumoamisvaatimus perustuu.

154. Ensinnäkin valittaja on selventänyt kolmannen valitusperusteensa otsikossa, että

61 – Tämän ratkaisuehdotuksen 26 kohta.

tämän valitusperusteen kohteena on valituksenalaisen tuomion osa, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt viidennen kanneperusteen. Kolmannen valitusperusteen otsikosta käy näin ollen ilmi, minkä tuomion osan (260–279 kohta) valittaja haluaa riitauttaa. Kolmannen valitusperusteen perusteluissa valittaja on kuitenkin maininnut ainoastaan valituksenalaisen tuomion 272 kohdan. Valitusperusteen otsikosta käy kuitenkin riittävän selvästi ilmi tuomion riitautettu osa.

155. Toiseksi valittaja on viitannut siihen, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole ottanut perusasetuksen 8 artiklan 7 kohtaa riittävällä tavalla huomioon riidanalaiseen asetukseen kohdistamassaan valvonnassa. Tällä tavoin valittaja on täsmentänyt, että kyse on vahingon arvioinnista.

156. Katson näin ollen, että kolmas valitusperuste voidaan ottaa tutkittavaksi.

157. Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut perusasetuksen 8 artiklan 7 kohtaa. Perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdassa säädetään, että tuetun tuonnin lisäksi on tutkittava muut tunnetut tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, jotta näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä tuetusta tuonnista johtuvana vahinkona 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tässä säännöksessä säädetään, että huomioon otettavina tekijöinä voidaan pitää muun muassa

kolmansien maiden ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppakäytäntöjä sekä kyseisten tuottajien välistä kilpailua.

158. Perusasetuksen 8 artiklan 7 kohtaa on rikottu valittajan mukaan ensinnäkin siksi, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole kyseenalaistanut neuvoston riidanalaisessa asetuksessa esittämiä toteamuksia, joiden mukaan väitetysti kilpailunvastaiset lisenssimaksut eivät vaikuttaneet tuetun tuonnin ja vahingon väliseen syy-yhteyteen (1). Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valittajan mukaan perusteettomasti hylännyt valittajan väitteen, jonka mukaan lisenssimaksujen vaikutukset oli otettava huomioon vahingon arvioinnissa (2).

1. Lisenssimaksujen vaikutus syy-yhteyteen

159. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa perustellusti valituksenalaisen tuomion 269 kohdassa, tuetun tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden arvioimisessa on tutkittava, voivatko muut tekijät poistaa tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.⁶²

62 – Vrt. asia T-166/94, Koyo Seiko v. neuvosto, tuomio 14.7.1995 (Kok. 1995, s. II-2129, 81 kohta); asia T-97/95, Sinochem v. neuvosto, tuomio 29.1.1998 (Kok. 1998, s. II-85, 98 kohta) ja yhdistetyt asiat T-33/98 ja T-34/98, Petrotub ja Republica v. neuvosto, tuomio 15.12.1999 (Kok. 1999, s. II-3837, 176 kohta).

160. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut,⁶³ tässä yhteydessä kyseessä olevan tekijän vaikutuksia ei ole väistämättä osoitettava ja otettava huomioon yksityiskohtaisesti. Arvioinnin kannalta riittää, kun todetaan, että tällaisesta ulkoisesta tekijästä huolimatta tuetun tuonnin aiheuttama vahinko oli merkittävä. Perusteena tälle on se, ettei perusasetukseen sisälly (enää) edellytystä, jonka mukaan tuetun tuonnin on oltava ensisijaisena vahingon aiheuttajana, joten tasoitustulleja voidaan asettaa myös silloin, kun vahinko aiheutuu useista tekijöistä.⁶⁴

161. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen soveltamiin oikeudellisiin arviointiperusteisiin ei näin ollen voida katsoa liittyvän oikeudellista virhettä. Tutkin vielä sitä, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tehnyt virheen näiden oikeudellisten arviointiperusteiden soveltamisessa.

162. Neuvosto totesi, että kaikkien CD-R-levyjen valmistajien oli maksettava lisenssimaksuja ja että valmistajien oli maksettava lisenssimaksuja jo sitä edeltävänä ajanjaksona,

johon nähden neuvosto totesi vahingon. Lisäksi neuvosto totesi ottaneensa huomioon intialaisen tuonnin markkinoilletulon ja toteamansa vahingon samanaikaisuuden. Erityisesti näiden toteamusten perusteella neuvosto oletti, ettei lisenssimaksujen voida katsoa katkaiseen syy-yhteyttä tuetun tuonnin ja vahingon väliltä.⁶⁵

163. Valittaja ei ole perustellusti osoittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, millä lailla tämä neuvoston oletama oli virheellinen. Valittaja on vedonnut ainoastaan siihen, että asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto⁶⁶ annettusta tuomiosta käy ilmi, että yhteisön toimielinten on määriteltävä täsmällisesti lisenssimaksujen vaikutukset.

164. Asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto annettu tuomio koski kuitenkin tapausta, jossa yhteisön valmistajien mahdollisesti kilpailunvastainen käyttäytyminen saattoi vaikuttaa ainoastaan yhteisön valmistajien hintoihin mutta ei niiden valmistajien hintoihin, jotka toivat kyseessä olevaa tuotetta yhteisöön.⁶⁷ Mikäli tällaisessa tapauksessa vahingon määrittäminen perustuu erityisesti siihen, että tuetun tuonnin hinnat olivat alemmat kuin yhteisössä valmistettujen tuot-

63 – Ks. riidanalaisen tuomion 269 kohta.

64 – Vrt. yhdistetyt asiat 277/85 ja 300/85, Canon ym. v. neuvosto, tuomio 5.10.1988 (Kok. 1988, s. 5731, 62 kohta), jossa kiinnitetään huomiota eroon verrattuna aiempaan sääntelyyn. Toisin kuin polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 23.7.1984 annettun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2176/84 (EYVL L 201, s. 1), sellaisena kuin se on oikaistu 24.8.1984 (EYVL L 227, s. 35), mukaisessa aikaisemmassa oikeudellisessa tilanteessa, tasoitustullin asettamisen edellytyksenä ei enää ole se, että tuettu tuonti on vahingon ensisijainen aiheuttaja. Ks. tästä edellä alaviitteessä 17 mainitut Müller, W., Khan, N. ja Neumann, H.-A., 3.96 kohta.

65 – Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 134 perustelukappale.

66 – Asia T-58/99, Mukand ym. v. neuvosto, tuomio 19.9.2001 (Kok. 2001, s. II-2521).

67 – Edellä alaviitteessä 66 mainittu asia Mukand ym. v. neuvosto, erityisesti tuomion 46–48 kohta ja 52–55 kohta.

teiden hinnat, on ilmeistä, että menettely, jolla keinotekoisesti nostetaan yhteisössä valmistettujen tuotteiden hintoja, saattaa kyseenalaistaa tuetun tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden.⁶⁸

166. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei myöskään voida katsoa tehneen oikeudellista virhettä oikeudellisten arviointiperusteiden soveltamisessa.

2. Vahingon arviointi

165. Nyt esillä olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa kaikkien valmistajien oli maksettava väitetyksi kilpailunvastaisia lisenssimaksuja, syy-yhteyden poistamisen mahdollisuus ei ole kuitenkaan ilmeinen. Tämä pätee erityisesti silloin, kun neuvosto on todennut, että lisenssimaksuja maksettiin jo aikaisemminkin ja että määritetty vahinko (hintojen lasku) syntyi samaan aikaan, kun tuetut tavarat tuotiin markkinoille yhteisössä. Tätä taustaa vasten valittajan olisi pitänyt perustellusti näyttää toteen, miksi väitetyksi kilpailunvastainen lisenssimaksujen kantaminen poistaisi neuvoston oletettaman syy-yhteyden.⁶⁹ Koska valittaja ei ole näin tehnyt, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei voida moittia siitä, että se on vahvistanut neuvoston toteamukset.⁷⁰

167. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim on viitannut vahingon arvioinnin osalta siihen, että toisin kuin asiassa Mukand vastaan neuvosto annetussa tuomiossa, nyt esillä olevassa asiassa kyseessä ollut kilpailunvastainen käyttäytyminen vaikutti kaikkiin tuottajiin. Lisenssimaksujen maksaminen ei näin ollen vaikuttanut alihinnoittelun tason laskemiseksi huomioon otettuihin seikkoihin. Näin ollen neuvosto saattoi katsoa, ettei asianomainen tekijä voinut selittää eroa yhteisön hintojen ja intialaishintojen välillä.⁷¹

68 – Edellä alaviitteessä 66 mainittu asia Mukand ym. v. neuvosto, tuomion 46 kohta. Ks. kuitenkin myös edellä alaviitteessä 15 mainittu asia AGST Draht- und Biegetechnik, tuomion 45–54 kohta, jonka mukaan on näytettävä toteen, missä määrin joillakin markkinoilla perittävät keinotekoiset korkeat hinnat voivat vaikuttaa toisiin markkinoihin.

69 – Vrt. edellä alaviitteessä 15 mainittu asia AGST Draht- und Biegetechnik, tuomion 45–54 kohta.

70 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 25 kohta.

168. Tässä yhteydessä on ensinnäkin huomattava, että yhteisön teollisuudelle aiheutuneen vahingon määrittäminen on

71 – Ks. valituksenalaisen tuomion 274 kohta.

edellytyksenä ulkomaiselle tuonnille asetettavalle tasoitustullille,⁷² minkä lisäksi sillä voi olla merkitystä tasoitustullin *suuruuden* kannalta.

169. Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmannen virkkeen nojalla tasoitustullin määrä ei saa ylittää todettua, viejiä todetusti hyödyttävää tasoitustullien alaisen tuen määrää, ja sen on oltava tasoitustullin alaisen tuen kokonaismäärää alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä riittää poistamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ("lesser duty" -sääntö). "Lesser duty" -säännön mukaan tuen suuruutta verrataan näin ollen vahingon korvaukseen. Mikäli vahingon korvaus on pienempi kuin tuen suuruus, on asetettava vahingon korvauksen suuruinen tasoitustulli.

170. "Lesser duty" -säännöllä on tarkoitus tasata tuetun tuonnin kilpailuedut ainoastaan siltä osin kuin se on tarpeen yhteisön teollisuuden suojelemiseksi. "Lesser duty" -säännöllä pyritään näin ollen lieventämään jännitettä, joka on tuettua tuontia koskevan yhteisön teollisuuden kauppa-oikeudellisen suojan sekä mahdollisimman kilpailukykyistä

72 – Mikäli tuetulla tuonnilla ei ole yhteyttä vahinkoon siksi, että jokin muu tekijä poistaa tuetun tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden, tasoitustullia ei voida asettaa. Tätä kysymystä olen tarkastellut jo aiemmin (tämän ratkaisuehdotuksen 159–166 kohta).

yhteisön teollisuutta ja kyseessä olevien tuotteiden ostajien maksamaa mahdollisimman alhaista hintaa koskevan intressin välillä. Tuetun tuonnin hintoja on tarkoitus korottaa tasoitustulleilla ainoastaan sen verran kuin on tarpeen yhteisön teollisuuden suojelemiseksi. Niillä ei pidä kuitenkaan antaa yhteisön teollisuudelle kilpailuetua tuettuun tuontiin nähden.

171. Kun tämä "lesser duty" -säännön tarkoitus otetaan huomioon, on selvää, että perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen muiden tekijöiden arvioinnissa "lesser duty" -säännön mukaisesti voi olla suositeltavaa käyttää hienojakoisempia arviointiperusteita kuin tutkittaessa sitä, poistaako jokin muu tekijä tuetun tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden. Koska tasoitustulleja on voitava asettaa myös silloin, kun vahinko on aiheutunut useista tekijöistä, syy-yhteyden tutkinnassa on riittävää soveltaa edellä⁷³ mainittua "karkeaa arviointiperustetta". Tässä yhteydessä kyseessä olevan tekijän vaikutuksia ei välttämättä ole näytettävä toteen ja otettava huomioon täsmällisesti. "Lesser duty" -säännön tavoitteena kuitenkin on, ettei yhteisön teollisuudelle myönnetä tällaisessa tapauksessa suurempaa suojaa kuin on tarpeen. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi saattaa olla myös tarpeen ottaa vahinkoa korvaavaa tasoa määritettäessä huomioon tekijöitä, jotka eivät poista tuetun tuonnin ja vahingon välistä syy-yhteyttä mutta

73 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 159–166 kohta.

jotka voivat vaikuttaa vahinkoa korvaavan tason suuruuteen. Tältä osin vahinkoa korvaavan tason määrittämisessä voidaan soveltaa hienojakoisempia arviointiperusteita kuin syy-yhteyden tutkimisessa.⁷⁴

172. On tosin huomattava, että kuten edellä olen todennut, kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden antamiseen tarvittavien tietojen arviointi ja punninta on monitahoinen tehtävä, ja siksi yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta.⁷⁵

173. Tätä taustaa vasten on enää tutkittava, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ottanut asianmukaisesti huomioon väitetysti liian suuret lisenssimaksut, kun se tutki neuvoston harkintavallan käyttöä vahinkoa korvaavan tason määrittämisessä ja "lesser duty" -säännön soveltamisessa.

74 – Ks. Adamantopoulos, K. ja Pereyra, M. J., *EU Antisubsidy Law & Practice*, 2. painos, Sweet & Maxwell, 2007, 6-039 kohta; edellä alaviitteessä 17 mainitut Müller, W., Khan, N. ja Neumann, H.-A., 14.3 kohta, jossa viitataan siihen, että muut tekijät on suljettava pois vahinkoa korvaavaa tasoa määrittäessä.

75 – Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 23 kohta. Tässä yhteydessä on myös huomattava, että tietyissä perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmannen virkkeen kielitoisinnoissa "lesser duty" -säännön soveltaminen vahingon korvaamiseen näyttäisi jäävän yhteisön toimielinten harkintaan, ks. mm. englanninkielinen toisinto ("should") ja saksankielinen toisinto ("sollte"). Muissa kielitoisinnoissa, kuten ranskankielisessä ("doit"), espanjankielisessä ("será") ja sloveeninkielisessä ("mora") ei ehkä jätetä tällaista harkintavaltaa. Suojalausekeista tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 184) 19 artiklan 2 kohdassa "lesser duty" -säännön soveltamista vahingon korvaamiseen pidetään puolestaan suositeltavana mutta ei pakollisena, mikä tukee mielestäni vahvasti sitä näkemystä, että yhteisön toimielimillä on jo "lesser duty" -säännön soveltamisen suhteen harkintavaltaa.

174. Tässä yhteydessä on ensinnäkin tuotava esiin, että aiemmassa oikeuskirjallisuudessa viitattiin toistuvasti vaaraan siitä, että yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisen toteamatta jättäminen kauppapoliittisten suojelutoimenpiteiden vahvistamista koskevassa menettelyssä voi johtaa perustamissopimusten tavoitteiden vesittämiseen.⁷⁶

175. Tosiasiallisesti tapauksissa, joissa kolmansista maista peräisin olevan tuonnin hintoja verrataan yhteisön valmistajien perimiin hintoihin, jotka ovat kilpailunvastaisen käyttäytymisen vuoksi keinotekoisesti korkeat, on vaarana, että korvaava taso tuetun tuonnin kilpailuedun tasoittamiseksi asetetaan liian suureksi. Liian suureksi vahvistettu vahingon korvaava taso rasittaa kyseessä olevan tuotteen ostajaa, mikä ei ole perusteltua yhteisön teollisuuden suojelemiseksi.

176. Tämä ei kuitenkaan johda mielestäni siihen, että neuvoston on harkintavaltaa käyttäessään otettava kaikissa tapauksissa, joissa väitetysti kilpailunvastainen käyttäytyminen vaikuttaa hintoihin, tämä käyttäytyminen huomioon vahinkoa korvaavan tason määrittämiseksi. Erityisesti tapauksessa, jossa väitetysti kilpailunvastainen käyttäytyminen saattaa vaikuttaa kaikkiin kyseessä oleviin

76 – Temple Lang, J., "Urteilsbesprechung zum Urteil Mukand", *Common Market Law Review*, 2002, s. 633 ja sitä seuraavat sivut, s. 635; Branton, J., "Trade Law Meets Antitrust in the European Court: Judgement in Mukand v. Council", *International Trade Law Review*, 2001, s. 184 ja sitä seuraavat sivut ja Clough, M., "Conflicts between EEC Anti-dumping and Competition Law", *European Competition Law Review*, 1992, s. 222 ja sitä seuraavat sivut.

tuottajiin, ei mielestäni ole välttämätöntä, että neuvosto ottaa tämän käyttäytymisen huomioon vahinkoa korvaavan tason määrittämisessä. Tällaisessa tapauksessa lisenssimaksujen maksaminen on ikään kuin reunaehto, jota kaikkien tuottajien on noudatettava. Jos tämä käyttäytyminen ei johdu yhteisön teollisuuden käyttäytymisestä, yhteisön teollisuutta koskeva perusteltu suojelun tarve muodostuu sellaisten tasoitustullien asettamisesta, jotka suojelevat teollisuutta tuetulta tuonnilta voimassa olevien reunaehtojen mukaisesti.

177. Nyt esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien valituksenalaisen tuomionsa 274 kohdassa ottanut huomioon, että kaikkien CD-R-levyjen valmistajien oli maksettava väitettyä kilpailuvastaista lisenssimaksua ja ettei väitetty kilpailuvastainen käyttäytyminen voinut johtua yhteisön tuottajien käyttäytymisestä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien saattoi näin ollen perustellusti olettaa valituksenalaisen tuomion 275 kohdassa, etteivät väitetyt liian suuret lisenssimaksut voineet vaikuttaa alihinnoittelun tason laskemiseen ja ettei riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 134 perustelukappaleessa esitettyä neuvoston toteamusta voitu kyseenalaistaa.

D Päätelmä

178. Edellä esitetyn perusteella myös kolmas valitusperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

I - 7092

IX Oikeudelliseen arviointiin perustuva päätelmä

179. Edellä esitetyn perusteella valitus on perusteeton. Se on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

X Oikeudenkäyntikulut

180. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska valittaja on käsitykseni mukaan hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

181. Työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, mukaan komission on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

XI Ratkaisuehdotus

182. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

- hylkää valituksen

- velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

- toteaa, että komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.